

Holy Bible Aionian Edition ©

ခေတ်သုံးမြန်မာသမ္မာကျမ်း
Burmese Common Language Bible

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 8/25/2024

Source copyright: Public Domain

Bible Society of Myanmar, 2005

Formatted by Speedata Publisher 4.19.20 (Pro) on 9/5/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

ထွက်သွားလေသည်။- ၃၄ အချို့သောသူတို့သည်ပေါလုနှင့်ပေါင်းဖော် ပြီးလျှင် ယုံကြည်သူများဖြစ်လာကြ၏။ ထို သူတို့တွင်ဒေယောနုသိနာမည်ရှိသောအာရေ
တောင်တရားရုံးတော်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး၊ ဒဗာရိ နာမည်ရှိသောအမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်အခြား သူအချို့တို့ပါဝင်ကြ၏။

၁၈ ထိုနောက်ပေါလုသည်အာသင်မြို့မှထွက် ခွာ၍ ကောရိန္ဒမြို့သို့ရောက်၏။- ၂ ထိုမြို့တွင်ပုန္ဒြပြည်သားအာကုလနာမည်ရှိ သော ယုဒအမျိုးသားတစ်ယောက်နှင့်သူ၏ဇနီး
ဖြစ်ကိုလကိုတွေ့၏။ ယုဒအမျိုးသားအပေါင်း တို့ရောမမြို့မှထွက်ခွာသွားရန် ကလောဒိဘုရင် အမိန့်ထုတ်ဆင့်သဖြင့် သူတို့သည်မကြာမီက
ပင်ကူတလီပြည်မှထွက်ခွာလာခဲ့ကြသူများ ဖြစ်၏။- ၃ ထိုသူတို့သည်ပေါလုကဲ့သို့သားရေအလုပ် သမားများဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ပေါလုသည် သူတို့ထံသို့သွားပြီးလျှင်
သူတို့နှင့်အတူ နေ၍အလုပ်လုပ်၏။- ၄ ယုဒအမျိုးသားနှင့်ဂရိအမျိုးသားများ နားလည်သဘောပေါက်လာကြစေရန် သူသည် ဥပုသ်နေ့တိုင်းတရားစေ့ပွဲတွင်တရားဆွေး နွေ၏။ ၅
သီလနှင့်တိမောမေထိုဟောကေခေါ်နိပြည် မှရောက်လာကြသောအခါ ပေါလုသည်တရား ဟောခြင်းအမှုကိုသာဆောင်ရွက်လျက် မေရှိယ သည်သခင်ယေရှုပင်ဖြစ်ကြောင်းယုဒအမျိုး
သားတို့အားသေချာစွာရှင်းပြ၏။- ၆ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်သူ့ကိုအတိုက်အခံ ပြု၍ ပုတ်ခတ်ပြောဆိုသောအခါပေါလုသည် မိမိအဝတ်မဲ့မုန်းကိုခါချ၍ “သင်တို့
သေကြေပျက်စီးကြလျှင်သင်တို့၏တာဝန် ပင်ဖြစ်၏။ ငါ့မှာတာဝန်မရှိတော့ပြီ။ ယခု မှအစပြု၍ငါသည်လူမျိုးခြားတို့အား တရားဟောတော့အံ့” ဟုဆို၏။- ၇
ထိုနောက်ထိုသူတို့ထံမှထွက်ခွာ၍ ဘုရား သခင်ကိုကိုးကွယ်သူတို့တယူတ္တနာမည် ရှိသော ယုဒအမျိုးသားမဟုတ်သူ၏အိမ် သို့သွားရောက်တည်းခိုလေသည်။
ထိုအိမ်သည် တရားစေ့ပွဲနှင့်ကပ်လျက်ရှိ၏။- ၈ တရားစေ့ပွဲအုပ်ချုပ်မှုပူးကရိပွဲနှင့်အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်းတို့သည် သခင်ဘုရားကို ယုံကြည်သူများဖြစ်လာကြ၏။
အခြား ကောရိန္ဒမြို့သားအမြောက်အမြားသည် လည်း နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုကြားရ၍ ယုံကြည်ကာဗတ္တိဇမင်္ဂလာကိုခံယူကြ၏။ ၉ တစ်ညသ၌ပေါလုသည်
ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်၏။ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတွင်သခင်ဘုရားက “ငါသည်သင်နှင့်အတူရှိသည်ဖြစ်၍မ ကြောက်နှင့်။ ဆက်လက်ဟောပြောလော့။ လက် မလျှော့နှင့်။- ၁၀
အဘယ်သူမျှသင့်ကိုဘေးအန္တရာယ်မပြုနိုင်။ ကြိုမြို့ရှိလူအမြောက်အမြားတို့သည် ငါ့ လူ့စေတင်ဝမ်းနိုးဖြစ်ကြ၏။” ဟုမိန့်တော် မူ၏။- ၁၁ သို့ ဖြစ်၍ပေါလုသည်ထိုမြို့ တွင်တစ်နှစ်နှင့်
ခြောက်လမျှနေထိုင်ကာ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုဟောပြောသွန် သင်လျက်နေ၏။ ၁၂ ဂါလျန်သည်အခါယပြည်ဘုရင်ခံဖြစ်စဉ် အခါ
ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် စုရုံးလျက် ပေါလုကိုဖမ်းဆီးပြီးလျှင် တရားခွင့်ရှေ့သို့ခေါ် ဆောင်ခဲ့ကြ၏။- ၁၃ သူတို့က “ဤသူသည်ပညတ်တရားတော် နှင့်ဆန့်ကျင်၍
ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ် ကြစေရန်လူတို့အားသွေးဆောင်လျက် နေပါသည်။” ဟုလျှောက်ထားကြ၏။- ၁၄ ပေါလုသည်ချေပပြောဆိုမည်အပြုတွင် ဂါလျန်က
“ယုဒအမျိုးသားတို့၊ ဤအမှု သည်ဆိုးယုတ်သောပြစ်မှုသို့မဟုတ်လိမ်လည် မှုဖြစ်ပါမူ ငါသည်သင်တို့၏စွပ်စွဲချက်ကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်နားထောင်နိုင်ပေမည်။- ၁၅
သို့ရာတွင်ဤအမှု၏စကားများ၊ နာမည် များသည်သင်တို့၏ပညတ်တရားနှင့်သက် ဆိုင်သည့်အမှုဖြစ်သဖြင့် သင်တို့ကိုယ်တိုင် ပင်စီစဉ်ဆုံးဖြတ်ကြလော့။ ထိုအမှုမျိုး
ကိုငါမစီရင်ပြီ။” ဟုဆို၍- ၁၆ ယုဒအမျိုးသားတို့အားတရားခွင့်မှ နှင်ထုတ်လိုက်၏။- ၁၇ ထိုသူတို့သည်တရားစေ့ပွဲအုပ်ချုပ်ရေးမှူး သူသင်ကိုဖမ်းဆီး၍တရားခွင့်ရှေ့တွင်ရိုက်
နှက်ကြ၏။ သို့ရာတွင်ဂါလျန်သည်ထိုအပြု အမှုကိုလုံးဝဂရုမစိုက်ဘဲနေ၏။ ၁၈ ပေါလုသည်ကောရိန္ဒမြို့တွင်ရက်ပေါင်းများ စွာနေ၏။ ထိုနောက်ညီအစ်ကိုတို့ကိုနှုတ်ဆက်၍
ဖြစ်ကိုလ၊ အာကုလတို့နှင့်အတူရုရိပြည် သို့သင်္ဘောလွှင့်လေ၏။ ကင်ဒြေမြို့မှသင်္ဘော မထွက်မီ သူသည်ဘုရားသခင်အားသစ္စာ ကတိပြုခဲ့သဖြင့်မိမိ၏ဦးခေါင်းကို ရိတ်၏။-
၁၉ ဇမက်မြို့သို့ရောက်သောအခါပေါလုသည် ဖြစ်ကိုလနှင့်အာကုလတို့ကိုမြို့တွင်ထား ခဲ့၏။ သူသည်တရားစေ့ပွဲသို့ဝင်ပြီးလျှင် ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်တရားစကား
ဆွေးနွေး၏။- ၂၀ လူတို့သည်မိမိတို့ထံတွင်ကြာမြင့်စွာနေ ထိုင်ရန် တောင်းပန်ကြသော်လည်းပေါလုသည် ငြင်းဆန်လျက်- ၂၁ “ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိလျှင်သင်တို့
ထံသို့ငါပြန်လာခဲ့မည်” ဟုဆိုပြီးလျှင် သင်္ဘောလွှင့်လေ၏။- ၂၂ သူသည်ကင်ဒြေမြို့သို့ရောက်လျှင်သင်္ဘောမှ ဆင်းပြီးနောက် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍
အသင်းတော်ကိုနှုတ်ဆက်၏။ ထိုနောက်အန္တိ အုတ်မြို့သို့သွား၏။- ၂၃ ထိုမြို့တွင်ကာလအတန်ကြာနေပြီးနောက် ခရီးထွက်ခဲ့ရာဂလာတိပြည်နှင့်မြို့ရှိ ပြည်တို့သို့ရောက်ရှိလျက်
ယုံကြည်သူ အပေါင်းတို့ကိုကြိုခိုင်းစေလေသည်။ ၂၄ အာလေဇဗြိမြို့သားအာပေါလုနာမည်ရှိသော ယုဒအမျိုးသားတစ်ယောက်သည်ဇမက်မြို့သို့ ရောက်လာ၏။
သူသည်အဟောပြောကောင်း၍ ကျမ်းစာတော်ကိုအထူးပင်တတ်ကျွမ်းသူ ဖြစ်၏။- ၂၅ သခင်ဘုရား၏လမ်းစဉ်တော်အကြောင်းကို စုံလင်စွာလေ့လာသင်ယူထားသူလည်းဖြစ်
၏။ သူသည်သခင်ယေရှုနှင့်သက်ဆိုင်သော တိကျမှန်ကန်သည့်အကြောင်းပြချက်များ ကို စိတ်အားထက်သန်စွာဟောပြောသွန်သင်၏။ သို့သော်သူသည်ယောဟန်၏ဗတ္တိဇကိုသာ
သိ၏။- ၂၆ သူသည်တရားစေ့ပွဲတွင်ရဲရင့်စွာဟောပြော လေ၏။ သူ၏ဟောပြောချက်ကိုကြားရသော ပြစ်ကိုလနှင့်အာကုလတို့သည် သူ့ကိုအိမ် သို့ခေါ်ဖိတ်၍
ဘုရားသခင်၏လမ်းစဉ်တော် အကြောင်းကိုပိုမိုတိကျစွာရှင်းလင်းပေး ကြ၏။- ၂၇ သူသည်အခါယပြည်သို့သွားလိုသဖြင့် ဇမက် မြို့ရှိညီအစ်ကိုများသည်သူ၏အတွက် အခါ
ယပြည်ရှိတပည့်တော်တို့ထံသို့မိတ်ဆက် စာရေးခြင်းအားဖြင့်ကူညီကြ၏။ သူသည် အခါယပြည်သို့ရောက်သောအခါ ဘုရား သခင်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ယုံကြည်
လာသူများအားစွာအကူအညီ ပေး၏။- ၂၈ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်သူသည်လူထုရှေ့ ဆွေးနွေးပွဲများတွင် ကျမ်းစာတော်မှအထောက် အထားများဖြင့် သခင်ယေရှုသည်မေရှိယ
ပင်ဖြစ်ကြောင်းကို ယုဒအမျိုးသားတို့အား ပိုင်နိုင်စွာချေပပြောဆိုသောကြောင့်ဖြစ်၏။

၁၉ ကောရိန္ဒမြို့တွင်အာပေါလုရှိနေစဉ်ပေါလု သည် အထက်ပါဒေသတစ်လျှောက်သို့လှည့်လည် ပြီးနောက် ဇမက်မြို့သို့ရောက်ရှိလာ၏။ ထိုမြို့တွင်
တပည့်တော်အချို့တို့ကိုတွေ့၍- ၂ “သင်တို့သည်ယုံကြည်သူများဖြစ်လာကြ သောအခါ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံ ယူရကြပါ၏လော့”
ဟုမေး၏။ ထိုသူတို့က “သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ရှိ တော်မူကြောင်းကိုပင် ကျွန်ုပ်တို့မကြားဘူး ပါ။” ဟုဆိုကြ၏။ ၃ ပေါလုက “ဤသို့ ဖြစ်ပါမူသင်တို့သည်
အဘယ်မည်သောဗတ္တိဇမင်္ဂလာကိုခံခဲ့ ကြပါသနည်း” ဟုမေး၏။ သူတို့က “ယောဟန်၏ဗတ္တိဇမင်္ဂလာကို ခံခဲ့ပါသည်။” ဟုဆိုကြ၏။ ၄ ပေါလုက

တော်မူပြီးလျှင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ နှင့်လူမျိုးခြားတို့အား ကယ်တင်ခြင်း အလင်းတရားတော်ကိုကြေညာတော်မူ လိမ့်မည်ဟူ၍လည်းကောင်း မောရှေနှင့်ပရောဖက်များဟောကြားခဲ့သည့်အတိုင်းအကျွန်ုပ် သည်ဟောပြောပါ၏။ ဟုချေပလျှောက် ထား၏။ ၂၄ ဤသို့လျှောက်လျက်နေစဉ်ဖေတ္တက "ပေလု၊ သင်သည်ရူးသွပ်လေပြီ၊ အတတ်လွန်ကဲ၍ သူရူးဖြစ်လေပြီတကား။" ဟုအော်၍ပြော ၏။ ၂၅ ပေါလုက "အရှင်မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်သည် သူရူးမဟုတ်ပါ။ အရှင်အားလေးနက်သော အမှန်တရားကိုလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ပါ၏။- ၂၆ အပြိပ္ပာဘုရင်မင်းမြတ်၊ ထိုအမှုအရာများ အကြောင်းကိုအရှင်သိတော်မူသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်သည်အရှင်၏ရှေ့တော်တွင်ရဲခံစွာ လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအမှုအရာ များသည်ချောင်ကြိုချောင်ကြားတွင်ဖြစ်ပျက် ခဲ့သည်မဟုတ်ပါ။ ယင်းအကြောင်းအရာ အလုံးစုံကိုအရှင်မင်းကြီးသိတော်မူ ပြီးဖြစ်သည်ဟုအကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏။- ၂၇ အပြိပ္ပာဘုရင်မင်းမြတ်၊ အရှင်သည်ပရောဖက်ကျမ်းများကိုယုံကြည်တော်မူပါ သလော။ အရှင်ယုံကြည်တော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။" ဟုလျှောက်၏။ ၂၈ အပြိပ္ပာမင်းက "သင်သည်ဤမျှတိုတောင်း သည့်အချိန်၌ ငါ့ကိုခရစ်ယာန်ဖြစ်စေနိုင် မည်ဟုထင်မှတ်ပါသလော" ဟုဆို၏။ ၂၉ ပေါလုက "အချိန်တိုသည်ကြာသည်မှာ ပဋ္ဌာနမဟုတ်ပါ။ အရှင်မင်းကြီးနှင့်တကွ ယနေ့အကျွန်ုပ်ပြောဆိုသည်ကို နားထောင် လျက်ရှိကြသောလူအပေါင်းတို့သည် ဤ အနှောင့်အယှက်မရှိဘဲအကျွန်ုပ်ကို သို့မဟုတ်လက်ထောက်စေရန် ဘုရားသခင် ထံတော်သို့အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါ၏။" ဟု လျှောက်လေသည်။ ၃၀ ထိုခါခါကြီးနှင့်ဘုရင်ခံတို့သည် မိ ဖုရားဗေရုန်နှင့်အဖွဲ့ဝင်အပေါင်းတို့ နှင့်တကွနေရာမှထွက်ခွာသွားပြီး နောက် "ဤသူသည်သေဒဏ်သို့မဟုတ်ထောင် ဒဏ်ခံထိုက်သည်ဖြစ်မှုတစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မကူးလွန်" ဟုအချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။- ၃၂ အပြိပ္ပာမင်းက "အကယ်၍ဤသူသည်ကံသာ ဘုရင်ထံသို့အယူခံခံရန်မလျှောက်ထား ခဲ့ပါမူသူ့ကိုလွှတ်ပစ်နိုင်၏။" ဟုဖေတ္တ အားပြော၏။

၂၇ ဖေတ္တသည်ကျွန်ုပ်တို့ကိုကူတလိပြည်သို့ သင်္ဘောဖြင့်ပို့ရန်ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက် ပေါလု နှင့်အခြားအကျဉ်းသားအချို့တို့ကို ၈က ရာစီမင်းတပ်တော်ဟုခေါ်သောတစ်ထောင်တပ် မှတပ်မှူးယုလလက်သို့ပေးအပ်လိုက်၏။- ၂ ကျွန်ုပ်တို့သည်အာရှနယ်ကမ်းခြေတစ်လျှောက် ရှိသော သင်္ဘောဆိပ်မြို့များသို့သွားမည်ဆဲသော်လည်း ဖြစ်သောသင်္ဘောတစ်စင်းပေါ်သို့တက်၍ရွက် လွှင့်ကြ၏။ ထိုသင်္ဘောသည်အာဒြမုတ္တိုမြို့မှ လာသောသင်္ဘောဖြစ်၏။ မာကေဒေါန်ပြည် သက်သာလောနိုတ်မြို့သားအာရိတ္တသူသည် လည်းကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူပါလာ၏။- ၃ နောက်တစ်နေ့ကျွန်ုပ်တို့သည်မီဒုန်မြို့သို့ ဆိုက်ကပ်ကြ၏။ ယုလိသည်ပေါလုကိုသနား ကြင်နာစိတ်ရှိသဖြင့် မိတ်ဆွေများထံသွား ရောက်တွေ့ဆုံခွင့်ပြု၏။- ၄ ထိုသူတို့အားလည်းပေါလုကိုပြုစုလုပ်ကျွေး ခွင့်ပေး၏။ ထိုမြို့မှထွက်ခွာကြသောအခါ လေဆန်နှင့်ကြိုနေသဖြင့် ကုပရကျွန်းလေ ရိပ်ကိုခို၍ရွက်လွှင့်ရကြ၏။- ၅ ထိုနောက်ကိလိကိုပြည်နှင့်ပုလိပြည်ပင် လယ်ပြင်ကိုဖြတ်၍ကူးကြရာ လက်ပြည် မုရမြို့သို့ရောက်ကြ၏။- ၆ ထိုမြို့တွင်ကူတလိပြည်သို့သွားမည့်အာလေ ၈မြို့မြို့မှရောက်ရှိလာသောသင်္ဘောတစ်စင်းကို တွေ့သဖြင့် တပ်မှူးသည်ကျွန်ုပ်တို့အားထို သင်္ဘောပေါ်သို့တက်စေ၏။ ၇ ကျွန်ုပ်တို့သည်တစ်ရွေရွေရောက်ပေါင်းများစွာရွက် လွှင့်ပြီးနောက် ကန်ဒိမြို့အနီးသို့ခရီးခရီးနှင့်ရောက်ကြ၏။ လေမသင့်၍ရှေ့သို့မသွား နိုင်သဖြင့်ကျွန်ုပ်တို့သည်သာလမုန်အု အနီးမှဖြတ်၍ ကရေတကျွန်းတောင်ဘက် လေရိပ်ကိုခိုလျက်ရွက်လွှင့်ကြ၏။- ၈ ပင်လယ်ကမ်းနှင့်ခပ်နီးနီးရွက်လွှင့်လျက် ခက် ခက်ခဲခဲနှင့်လာသဖြင့် အနီးဆိပ်သာယာ ဟုခေါ်သောအရပ်သို့ရောက်ကြ၏။ ၉ ကျွန်ုပ်တို့သည်ထိုအရပ်တွင်ရက်ပေါင်းများစွာ ရပ်နားခဲ့ကြရာ အပြစ်ဖြေရာပွဲနေအခါ ပင်လယ်ရေကြီးလာပြီး ထို့ကြောင့်ပင်လယ်ခရီးပြု ရန်ဘေးအန္တရာယ်မကင်းတော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ပေါလုက- ၁၀ "အချင်းတို့၊ ယခုအခါ၌ပင်လယ်ခရီး ပြုမည်ဆိုပါက သင်္ဘောနှင့်ကုန်ပစ္စည်းများ သာမကကျွန်ုပ်တို့၏အသက်ပါဆုံးရှုံး စရာရှိကြောင်းငါတွေ့မြင်၏။" ဟုဘတ် ပေးစကားပြောကြား၏။- ၁၁ သို့ရာတွင်တပ်မှူးသည်ပေါလု၏စကားထက် ရေယာဉ်မှူးနှင့်သင်္ဘောပိုင်ရှင်တို့၏စကားကို ပို၍ယုံ၏။- ၁၂ ဤဆိပ်ကမ်းတွင်ဆောင်းကာလပတ်လုံးရပ်နား ရန်မသင့်သဖြင့် လူများစုကူ၍ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ခွာပြီးလျှင် ဖြစ်နိုင်ပါကမိနိုတ်မြို့သို့ ရောက်အောင်သွား၍ဆောင်းရာသီအတွက်ရပ် နားလိုကြ၏။ မိနိုတ်ဆိပ်ကမ်းကားကရေတ ကျွန်းတွင်ရှိ၍ အနောက်တောင်နှင့်အနောက် မြောက်သို့မျက်နှာမူလျက်ရှိသတည်း။ ၁၃ တောင်လေပြေကလေးစ၍တိုက်ခတ်လာသော အခါ သင်္ဘောသားတို့သည်မိမိတို့၏အကြံ အောင်မည်ဟုထင်မှတ်လျက် ကျောက်ဆူးကိုနတ် ပြီးလျှင်သင်္ဘောကိုကရေတကမ်းခြေတစ် လျှောက်ကပ်နိုင်သမျှကပ်၍ရွက်လွှင့်ကြ၏။- ၁၄ သို့ရာတွင်မကြာမီပင်အရှေ့မြောက်ရာသီ လေဟုနာမည်ရှိသောလေသည် ကုန်းဘက်မှ အဟုန်ပြင်းစွာတိုက်ခတ်လာလေသည်။- ၁၅ သင်္ဘောသည်လေအဟုန်တွင်မိသဖြင့် ထိုလေ ကိုရင်ဆိုင်ရန်မတတ်နိုင်တော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည်လက်လျှော့လိုက်ရကြ၏။ လေ တိုက်ရာသို့လွင့်ပါသွားကြပြီးနောက်- ၁၆ ကလောဒေခေါ်ကျွန်းငယ်တောင်ဘက်သို့ရောက်ရှိ သောအခါ လေပြင်းဒဏ်မှအနည်းငယ်အကွယ် အကာရရှိကြ၏။ ထိုအရပ်တွင်သင်္ဘောနောက် မှအသက်ကယ်လှေငယ်ကိုပျက်စီးစေရန် အနိုင်နိုင်ကြီးစားကြ၏။- ၁၇ သင်္ဘောသားတို့သည်ထိုလှေကိုဆွဲတင်ပြီးလျှင် သင်္ဘောဝမ်းကိုကြီးများဖြင့်ပတ်၍ခိုင်ခန့်အောင် ပြုကြ၏။ သူတို့သည်သူရဲဝီသောင်တွင်သင်္ဘော တင်မည်စိုးသဖြင့် ရွက်ကိုလျှော့ချလိုက်ပြီး လျှင်သင်္ဘောကိုလေတိုက်ရာသို့မျောပစ်စေ ကြ၏။ ၁၈ နောက်တစ်နေ့၌လည်းလေပြင်းမုန်တိုင်းဆက် လက်တိုက်ခတ်နေသဖြင့် သူတို့သည်ကုန်ပစ္စည်း အချို့ကိုသင်္ဘောပေါ်မှပစ်ချကြ၏။- ၁၉ တတိယနေ့၌သင်္ဘောနှင့်စပ်ဆိုင်သောကုန် ပစ္စည်းတန်ဆာအချို့ကိုပစ်ချကြ၏။- ၂၀ ကျွန်ုပ်တို့သည်ရက်ပေါင်းများစွာနေနှင့် ကြယ်နက္ခတ်များကိုမတွေ့မြင်နိုင်ကြ။ လေသည်ဆက်၍အရှိန်ပြင်းစွာတိုက်ခတ် လျက်ရှိ၏။ နောက်ဆုံး၌ကျွန်ုပ်တို့သည် သေ ဘေးမှလွတ်မြောက်နိုင်တော့မည်မဟုတ် ဟုစိတ်လျှော့လိုက်ကြ၏။ ၂၁ လူတို့သည်ကာလကြာမြင့်စွာအစာ မစားဘဲနေကြပြီးနောက် ပေါလုသည် သူတို့အလယ်တွင်ရပ်၍ "အချင်းတို့၊ သင် တို့သည်ငါ့စကားကိုနားထောင်၍ ကရေ တကျွန်းမှမထွက်မခွာဘဲနေသင့်ကြ၏။ သို့နေခဲ့ကြမူဤသို့ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှု နှင့်ရင်ဆိုင်ကြရမည်မဟုတ်။- ၂၂ သို့သော်အားမငယ်ကြနှင့်။ သင်တို့အနက် မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ အသက်ဆုံးရှုံး ရမည်မဟုတ်။ သင်္ဘောသာလျှင်ဆုံးရှုံးရ လိမ့်မည်။- ၂၃ ငါ၏အရှင်၊ ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင် ၏ကောင်းကင်တမန်သည်လွန်ခဲ့သောညက ငါ့ထံသို့လာလျက်- ၂၄ "ပေါလု၊ မကြောက်နှင့်။ သင်သည်ဧကရာဇ်ဘုရင်

ရှေ့တော်သို့ရောက်ရမည်။ ဘုရားသခင်သည်သင့် ကိုထောက်ထားတော်မူသဖြင့် သင့်နှင့်အတူ သင်တော်စီးကြိုသူအပေါင်းတို့အားသေသော မှလွတ်မြောက်စေတော်မူလိမ့်မည်' ဟုဆိုပါ၏။- ၂၅ သို့ ဖြစ်၍အားမငယ်ကြန့်ငံ။ ငါသည်ဘုရား သခင်ကိုယုံကြည်သူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်ငါ့ အားကောင်းကင်တမန်ဖော်ပြသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပျက်လိမ့်မည်။- ၂၆ သို့ရာတွင်ငါတို့သင်တော်သည်ကျွန်းတစ်ခု တွင်သောင့်တင်လိမ့်မည်" ဟုဆို၏။ ၂၇ တစ်ဆယ့်လေးရက်မြောက်သောည၌ ကျွန်ုပ်တို့ သင်တော်သည်မြေထဲပင်လယ်တွင်လေပြင်းမုန် တိုင်းတိုက်ခတ်ရာသို့ပျောက်ပျက်ခဲ့၏။ သန်း ခေါင်အချိန်ခန့်တွင်သင်တော်သားတို့သည် ကမ်း တစ်ခုခုနှင့်နီးလာသည်ဟုရိပ်စားမိကြ၏။- ၂၈ သူတို့သည်ရေဝိမ့်ရေနက်ကိုတိုင်းကြည့်ကြ သောအခါ ပေတစ်ရာနဲ့နစ်ဆယ်ပေကြောင်းတွေ့ ရကြ၏။ ရှေ့သို့အနည်းငယ်သွားပြီးနောက် တစ်ဖန်တိုင်းကြည့်ပြန်ရာပေးကမ်းဆယ်ရှိ သည်ကိုတွေ့ရ၏။- ၂၉ သူတို့သည်ကျောက်ဆောင်နှင့်တိုက်မိမည်စိုး သဖြင့် သင်တော်ပုပိုင်းမှကျောက်ဆူးလေးခု ကိုချပြီးလျှင် "မိုးလင်းပါစေ" ဟုဆိုတောင်း ကြ၏။- ၃၀ သင်တော်သားများသည်သင်တော်ဦးပိုင်းမှကျောက် ဆူးချမည်ဟန်ဖြင့် အသက်ကယ်လေ့ကိုလျှော ချ၍ထွက်ပြေးရန်ကြိုးစားကြစဉ်- ၃၁ ပေါလုသည်တပ်မူးနှင့်စစ်သားများအား "ဤ သင်တော်သားတို့သည်သင်တော်ပေါ်တွင်မနေကြ လျှင် သင်တို့ကိုယ်တိုင်အသက်ချမ်းသာရန် မျှော်လင့်ချက်ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်" ဟုပြော လေ၏။- ၃၂ ထိုအခါစစ်သားတို့သည်အသက်ကယ်လေ့ ကြိုးများကိုခတ်ဖြတ်၍ လေ့ကိုအောက်သို့ ချလိုက်ကြ၏။ ၃၃ မိုးလင်းခါနီး၌ပေါလုသည်ထိုသူအပေါင်း တို့အား အစားအစားရန်တိုက်တွန်းလို၍ "သင် တို့သည်အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်ကိုစောင့်မျှော်ကာ အဝတ်ခံလျက်နေခဲ့ကြသည်မှာတစ်ဆယ့် လေးရက်ရှိပေပြီ။ သင်တို့သည်မည်သည့် အစားအစာကိုမျှမစားခဲ့ကြပါ- ၃၄ သင်တို့ဆက်လက်အသက်ရှင်နိုင်ရေးအတွက် အစားအစားစားကြရန်ငါတောင်းပန်ပါ၏။ သင်တို့တစ်စုံတစ်ယောက်၏ဦးခေါင်းမှဆံ ခြည်တစ်ပင်မျှပင်လျှင်ပျက်စီးဆုံးရှုံး ရလိမ့်မည်မဟုတ်" ဟုဆို၏။- ၃၅ ထိုနောက်ပေါလုသည်မုန်ကိုယူပြီးလျှင် ထို သူအားလုံးတို့၏ရှေ့တွင်ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးနောက်မုန်ကို ဖဲ့၍စားလေ၏။- ၃၆ ထိုအခါထိုသူအားလုံးပင်အားတက်လာ ကြပြီးလျှင် အစားအစားစားကြကုန်၏။- ၃၇ သင်တော်ပေါ်တွင်စုစုပေါင်းလူနှစ်ရာခန့် ဆယ့်ခြောက်ယောက်ရှိ၏။- ၃၈ လူတိုင်းဝအောင်စားကြပြီးသောအခါ သင်တော်ကိုပေါ်စေရန် ဂျူဆန်ရှိသူမျှကို ပင်လယ်ထဲသို့ပစ်ချကြ၏။ ၃၉ မိုးလင်းသောအခါသင်တော်သားတို့သည် မိမိ တို့မည်သည့်အရပ်သို့ရောက်ရှိနေမှန်းမသိ ကြသော်လည်း ပင်လယ်ကွေ့ကမ်းခြေတစ်ခုကို တွေ့မြင်ကြသဖြင့် ဖြစ်နိုင်ပါကထိုကမ်းခြေ ပေါ်သို့သင်တော်ကိုထိုးတင်ရန်ဆုံးဖြတ်ကြ၏။- ၄၀ သူတို့သည်ကျောက်ကြီးကိုဖြတ်၍ကျောက်ဆူး များကိုပင်လယ်ထဲသို့ချလိုက်ကြ၏။ တစ်ချိန် တည်းမှာပင်ပုထိုးတက်များမှကြိုးတို့ကို လည်းဖြတ်ကြ၏။ ထိုနောက်သင်တော်ဦးမှစ၍ ကိုတင်၍ကမ်းခြေဘက်သို့ရွက်တိုက်ကြ၏။- ၄၁ သို့ရာတွင်သင်တော်သည်ရေဝိမ့်ရာသို့ရောက်၍ သောင့်တင်နေတော့၏။ သင်တော်ဦးသည်သောင့်တွင် စိုက်လျက်နေသဖြင့်လှုပ်ရှား၍မရ။ သင်တော် ပုပိုင်းမှာမူလှိုင်းလုံးများရိုက်သဖြင့်ကျိုး ပျက်စပြုလာ၏။ ၄၂ ထိုအခါစစ်သားများသည်အကျဉ်းသားတို့ ရေကူး၍ထွက်ပြေးမည်ကိုစိုးရိမ်သဖြင့် သူ တို့အားအသေသတ်ရန်ကြံစည်ကြ၏။- ၄၃ သို့သော်တပ်မူးသည်ပေါလုကိုကယ်ဆယ်လို သဖြင့် စစ်သားများ၏အကြံအစည်အတိုင်း မပြုလုပ်ရန်တားမြစ်ပြီးလျှင် ဦးစွာပထမ ရေကူးတတ်သူတို့အားသင်တော်ပေါ်မှခန့်ချ စေပြီးနောက်ကုန်းသို့ကူးစေ၏။- ၄၄ ထို့နောက်ကျန်သောသူတို့အားပျဉ်ပြားများ ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သင်တော်ပျက်မှသင်တော်အပိုင်း အစများကိုသော်လည်းကောင်းစီး၍ကူးကြ ရန်အမိန့်ပေး၏။ ဤနည်းအားဖြင့်ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးပင်ဘေးလွတ်၍ကုန်းပေါ်သို့ရောက် ကြသတည်း။

၂၈ ကျွန်ုပ်တို့သည်ဘေးကင်းစွာကုန်းပေါ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ ထိုကျွန်းကိုမေလိတော ကျွန်းဟုခေါ်ကြောင်းသိရှိကြ၏။- ၂ ကျွန်းသူကျွန်းသားတို့သည်ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်တွင် အထူးကြင်နာမှုပြုကြ၏။ မိုးရွာသည့် ချမ်းအေးလာသောကြောင့် ထိုသူတို့သည်မိုးမိုးပြီးလျှင်ကျွန်ုပ်တို့အားစည်းခံကြ၏။ ၃ ပေါလုသည်ထင်းတစ်စည်းကိုယူပြီးလျှင်မီး ထဲသို့ထည့်လိုက်၏။ ထိုအခါမီးပူရှိန်ကြောင့် ထင်းစည်းထဲမှမြေတစ်ကောင်ထွက်လာပြီး နောက် ပေါလု၏လက်ကိုတွယ်လျက်နေ၏။- ၄ သူ၏လက်မှတန်းလန်းကျနေသောမြေ ကိုကျွန်းသူကျွန်းသားတို့ မြင်လျှင် "ဤသူ ကားသူသတ်သမားဖြစ်တန်ရာ၏။ ပင်လယ် တွင်အသက်ဘေးမှလွတ်မြောက်ခဲ့သော်လည်း တရားမျှတမှုကသူ့အားအသက်ရှင် ခွင့်မပြု" ဟုအချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။- ၅ သို့ရာတွင်ပေါလုသည်မြေကိုမီးထဲသို့ခါ ချ၍ချလိုက်၏။ သို့သော်အဘယ်သို့မျှဘေး ဥပဒ်မဖြစ်။- ၆ ထိုသူတို့ကပေါလုသည်တစ်ကိုယ်လုံးရောင် လာလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်တဇဇာလင်းတွင်လဲ သေလိမ့်မည်ဟုစောင့်မျှော်နေကြ၏။ ဤအတိုင်း ပင်ဆက်လက်၍အတော်ကြာအောင်စောင့်မျှော် နေကြသော်လည်း အဘယ်သို့မျှပေါလု၌ ဘေးဥပဒ်မဖြစ်သည်ကိုမြင်ကြသောအခါ သူတို့သည်စိတ်သဘောပြောင်းလဲလာလျက် "ဤသူကားနတ်ဘုရားပေတည်း" ဟုဆို ကြကုန်၏။ ၇ ထိုနေရာအနီးအနားတွင်ကျွန်းသူကြီး ပုပလိပိုင်သည်မြေပွားများရှိ၏။ ထိုသူ သည်ကျွန်ုပ်တို့ကိုလက်ခံပြီးလျှင်သုံးရက် တိုင်တိုင်ကျွေးမွေးစဉ်ခံ၏။- ၈ ပုပလိ၏ဖခင်သည်အများရောဂါ၊ ဝမ်းကိုက် ရောဂါများဖြင့်လဲ၍နေ၏။ ပေါလုသည်သူ၏ အခန်းထဲသို့ဝင်၍ဆုတောင်းပြီးနောက် သူ၏ အပေါ်မှာလက်ကိုတင်၍သူ့ကိုကျန်းမာ လာစေ၏။- ၉ ထိုအခါကျွန်းပေါ်ရှိအခြားမကျန်းမာ သောသူအပေါင်းတို့သည်ပေါလုထံသို့လာ ကြ၏။ ပေါလုသည်သူတို့ကိုကျန်းမာစေ၏။- ၁၀ သူတို့သည်ကျွန်ုပ်တို့အားလက်ဆောင်များပေး ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ထွက်ခွာမည်ပြုသောအခါ၌ လည်းလိုအပ်သည့်စားနပ်ရိက္ခာများကို သင်တော်ပေါ်သို့ပို့ပေးကြ၏။ ၁၁ သုံးလကြာသော်ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုကျွန်းတွင် ဆောင်းခိုနေခဲ့သည့်သင်တော်ဖြင့်ရွက်လွှင့်ကြ၏။ သင်တော်သည်အလေ့မြို့မုလာ၍နတ် အမြှာဥဆောင်ဟုအမည်တွင်၏။- ၁၂ ကျွန်ုပ်တို့သည်သူရဲကုတ်မြို့တွင်သင်တော်ဆိုင် ကပ်၍ ထိုမြို့တွင်သုံးရက်မျှနေ၏။- ၁၃ ထိုမြို့မှရွက်လွှင့်ပြန်ရာရေပျက်မြို့သို့ရောက် ကြ၏။ နောက်တစ်နေ့၌တောင်လေလာသဖြင့် နှစ်ရက်ကြာသော်ပေါတယောလိမြို့သို့ရောက် ကြ၏။- ၁၄ ထိုမြို့တွင်ယုံကြည်သူအချို့တို့ကိုတွေ့၍ သူတို့က မိမိတို့နှင့်ခန့်ရက်မျှနေရန် တောင်းပန်သည်အတိုင်းနေပြီးနောက် ရောမမြို့သို့ခရီးဆက်ကြ၏။- ၁၅ ထိုရောမမြို့ရှိယုံကြည်သူများသည် ကျွန်ုပ် တို့လာသည်အကြောင်းကိုကြားသိကြသဖြင့် အပို့ဈေးသို့တိုင်အောင်လည်းကောင်း၊ တည်းခို ရိပ်သာသုံးဆောင်သို့တိုင်အောင်လည်းကောင်း လာရောက်ကြိုဆိုကြ၏။ ပေါလုသည်ထိုသူ တို့ကိုမြင်သောအခါ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး တော်ကိုချီးမွမ်း၍အားတက်လာ၏။ ၁၆ ရောမမြို့သို့ရောက်ကြသောအခါပေါလု သည် တစ်ကိုယ်တည်းအစောင့်စစ်သားတစ်ယောက်